

הבת במתח לקראת הלימודים בתיכון

בנים או בתים, ונקבל. אל תהססו (אל תפחדו) לדווח ליועצת על בעיות, אם יהיו. בתחילת השנה אפשר עדיין להעביר תלמידים מפיתה לכיתה. אפשר לעזור לנערים להתגבר על הבעיות.

בית הספר יודע עד כמה חשובה חברת החברים לנערים. ייערכו ימי הפרות וגיבוש, כדי לעזור לנערים להתקרב ולהתחבר.

תפקיד ההורים

התפקיד שלכם כהורים הוא לתמוך בבת מצד אחד, ומצד שני – להשגיח (לשמור) שהכל מתנהל בצורה נורמלית. אם יש בעיות קריגות (לא נורמליות, יוצאות מן הכלל), תפקידכם לדווח לאנשי מקצוע, להתייעץ אתם ולהיעזר בהם.

ככל שאתם תהיו רגועים יותר, הבת תהיה רגועה ובטוחה בעצמה יותר. לכן קודם עליכם להרגיע את עצמכם.

כתבת שאת אומרת לבת כל הזמן, שאם היא תלמד בתיכון כמו שהיא למדה בחטיבה – היא לא תצליח בתיכון ובאוניברסיטה.

את נדאי מתכוונת לטוב, אבל את עושה טעות. את מפחידה את הבת, במקום להרגיע אותה ולעודד אותה.

תפקידך לתת לה ביטחון ולחזק אותה. הגידי לה שהיא נערה בוגרת, חכמה ומוכשרת, ושהיא תהיה תלמידה טובה בבית הספר התיכון. את חייבת לסמוך עליה, שפאשר היא תגיע לתיכון היא תלמד את חוקי המשחק החדשים, ותשקיע בלימודים כמה שתצטרך. ואם לא – היא תלמד שיעור אחר...

ובעניין החברים, הגידי לה שכולם באים לתיכון ומחפשים חברים. כמו שהיא מצאה חברות וחברים טובים בחטיבה, היא תמצא גם בתיכון.

בנימים ובשבועות הראשונים, חשוב ללוות את הבת מקרוב. לתמוך, להרגיע, להתעניין. התהליך הזה של החששות יסתיים רק כמה שבועות לאחר תחילת שנת הלימודים.

אני מקווה שמהר מאוד לאחר תחילת שנת הלימודים תעברו לשגרה (רוטינה). בהצלחה!

ענת דותן

מכתבים למדור "הפל נשאר במשפחה" אפשר לכתוב לפי הכתובת: ענת דותן, "שער למתחיל", המסגר 9, תל-אביב. או למדור "כתבו לנו" באתר שלנו: www.slamathil.co.il

אביבה פורתבת: יש לנו שלוש בנות. הבכורה בת 14. היא ילדה נהדרת. היא תלמידה טובה בבית הספר, אף-על-פי שהיא לא מתאמצת. היא כמעט שלא משקיעה זמן בלימודים. במקום ללמוד, היא עסוקה בדברים חשובים אחרים: החברות, החברים, הטלוויזיה והמחשב.

בעוד שבועיים היא מתחילה ללמוד בתיכון. גם היא וגם אנחנו חוששים (רואגים) מאוד מהמעבר הזה. זה שינוי גדול בשבילנו וגם בשבילנו. הפעם האחרונה שלמדנו בתיכון היתה לפני עשרים שנה, וזו הפעם הראשונה שאנחנו "לומדים" בתיכון כהורים. גם בעלי וגם אני לא הינו תלמידים טובים. אנחנו חוששים מהיום שבו היא תצטרך ללמוד ברצינות. אנחנו כל הזמן אומרים לה, שאם היא תמשיך ללמוד בתיכון כמו שהיא למדה ביסודי ובחטיבה ולא תשקיע יותר בלימודים – היא לא תוכל להצליח בבחינות הבגרות ולא תוכל להתקבל לאוניברסיטה. גם הילדה במתח. היא לא ישנה בלילות. היא עצבנית מאוד. שני נושאים מטרידים את מנוחתה: היא חוששת שלא יהיו לה חברים, ושלא תצליח בלימודים.

מה את מייצעת לנו לעשות, כדי להרגיע אותה ואת עצמנו לקראת פתיחת שנת הלימודים?

בעיני הנערים. את פותבת שהחברות והחברים, המחשב והטלוויזיה נמצאים בראש רשימת הדברים המעניינים את בתך. זאת אומרת שבתך ילדה נורמלית.

אם היא פיתחה יחסי חברות עם ילדים בחטיבת הביניים ובמסגרות אחרות שהיא היתה בהן, אין כל חשש. היא תמצא חברים בבית הספר התיכון. בתי הספר מאפשרים לכל ילד לבחור עם מי מחבריו (חבר אחד, שניים או שלושה) הוא רוצה להמשיך להיות בפיתה בתיכון. החברים האלה הם "תעודת הביטוח" של הילדים לימים הראשונים בבית הספר החדש. לאט-לאט כל אחד ימצא לעצמו חברים חדשים. במקרים רבים קורה שהחברים ה"ישנים" שבחר הילד מפסיקים להיות החברים הטובים ביותר שלו. את מקומם תופסים חברים חדשים.

המעבר

לכל אחד מהצדדים יש תפקיד במעבר: לילה, להורים, לבית הספר. צריך להתכונן למעבר כדי שהוא יעבור "חלק" עד כמה שאפשר.

בתי הספר ערוכים להכנת הילדים והוריהם ולתמיכה בהם. ונדאי נפגשתם עם צוות בית הספר התיכון, קרוב למועד ההרשמה לתיכון. כבר בנימים הראשונים של שנת הלימודים תפגשו את הצוות. צוות בית הספר יתן לכם את כל המידע הדרוש. ברגע שאנחנו יודעים יותר על מה שמצפה לנו – אנחנו מוכנים יותר וחוששים פחות מהפלת ידוע.

היועצות בבתי הספר מבקשות מההורים לפנות אליהן בכל מקרה שיש בעיה. יש הורים שפחדים לפנות ליועצת בכעיות, כדי לא לפגוע בשם של

הבעיה שאביבה מתארת היא בעיה נורמלית ביותר. מעבר הוא תקופה לא קלה. לכולנו יש חששות ממעברים. גם חששות וגם ציפיות. כניסה לבית הספר חדש היא מעבר לילד ולמשפחתו. זה טבעי שהבת חוששת מהמעבר לבית הספר חדש. זה טבעי שההורים חוששים, מפני שההורים רוצים שילדיהם יצליחו ויהיו מאושרים.

אביבה מתארת את החששות של הבת ואת החששות של ההורים. היא מתארת חששות בשני תחומים: הלימודים והחברים.

הלימודים

אין ספק שכל שמתקדמים בגיל – גדלות גם הדרישות מהילד בתחום הלימודים. הוא צריך להשקיע יותר זמן כדי להצליח.

בתי הספר בונים בהדרגה את העומס על הילדים בתחום הלימודים. בית הספר החדש יעזור לה בכך. לא יטילו עליה עומס רב מדי כבר בנימים הראשונים. בית הספר מפיר את הקשיים של הנערים והנערות. צוות בית הספר יעשה הפל כדי לעזור לבת ולחבריה להתאקלם בבית הספר.

ולכן, לדעתי אין סיבה לדאגה. אם הבת היא ילדה נורמלית, ואם היא סיימה את החטיבה בהצלחה – אין סיבה לחשש. היא תתאים את עצמה לבית הספר החדש. אם יהיה צורך לעבוד קשה יותר, היא תעשה זאת.

החברים

בגיל ההתבגרות, החברים הם הדבר הקשוב ביותר